

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 4 2017 – ÅRGÅNG 31. FINLANDSUPPLAGA ÅRGÅNG 3

ST AUGUSTINGYMNASIET i Grimma, platsen för CELCs nionde världskonferens 29 juni-2 juli. Här var Paul Gerhardt elev på 1620-talet. Den nuvarande byggnaden är dock från 1828. T.v. Klosterkyrkan som endast har väggarna kvar. Här firades söndagens gudstjänst. Byggnaderna speglar sig i floden Mulde.

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige och S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Ut kommer med 5 nummer om året. Tidningen utkommer i två delvis olika upplagor.

Redaktion: Ingvar Adriansson (red.), Birgitta Erlandsson, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark Edvardsen, Ola Österbacka.

Layout: Kjell Petter Bakken

Redaktör för Finlandsupplagan:

Ola Österbacka, Skolhusgatan 11 A 9, 65100 Vasa; tfn +358 50 339 6383; e-post: ola.osterbacka@sanktjohannes.info. Ansvarig utgivare: Hans Ahlskog.

Internet: <http://sanktjohannes.info>

Tidningen sänds till alla som meddelat intresse.

Frivillig prenumerationsavgift kan betalas till IBAN: FI18 3131 1000 2060 07; BIC: HANDFIHH. Uppge namn och adress för tidningsmottagaren. För tidigare prenumerant ange referens 5005.

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår församlings existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk. Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

Lever vi, så lever vi för Herren.

Lördagen den 16 september 2017 avled den världskände apologeten Nabeel Qureshi i en ålder av 34 år. Han hade då i ett drygt år kämpat mot en aggressiv cancer. Han hade en bönering som i antal troligen slagit rekord. I sina offentliga inlägg på sociala medier hade han också uttryckt förhoppningar om ett Guds ingripande samtidigt som han fick den bästa tänkbara läkarvård.

Nabeel Qureshi föddes in i en muslimsk familj. Han har i boken ”Jag sökte Allah men fann Jesus” berättat om sin väg till att bli en Jesu lärjunge och evangelist. När jag för ett drygt år sedan ledde en kort kurs i att vittna om Jesus för muslimer var denna bok en viktig källa för mig. Han har också skrivit ett par andra böcker om islam och kristen tro.

Varför just han?

Han stod mitt uppe i en verksamhet med vittnesbördet om den Jesus som funnit honom när cancer slog till. Man kan tänka tanken att djävulen triumferade.

Varför kunde inte alla böner bota honom? Gud hade andra planer.

Det var en annan man som för ett par tusen år sedan dog ungefär i samma ålder. Han hängdes på ett kors och dog en skymflig död. Djävulen såg ut att triumfera. Men det gjorde han inte.

Denna man bad också intensivt om att få befrias från sina kommande plågor. Men han lämnade allt i Guds händer: Ske din vilja! Och Guds vilja var att han skulle frälsa världen från dess syndaskuld och ge alla dem som tror på honom evigt liv.

Mänskligt sett kan man kanske säga att de båda dog alldeles för tidigt. De skulle ännu ha haft mycket att uträtta. Men Gud visste bäst. Tiden var inne.

I episteltexten på fjortonde söndagen efter Trefaldighet, som vi i vår församling firar som Tacksägelsedagen, skriver aposteln Paulus (Rom 14:8):

Lever vi, så lever vi för Herren. Dör vi, så dör vi för Herren. Vare sig vi lever eller dör tillhör vi alltså Herren.

För oss som ännu lever gäller den rannsakande frågan: Lever vi för Herren? Eller är det så att vi har fullt upp med att leva för oss själva och att förmera våra rikedomar? Om vi gör så, vad han vår död då för betydelse?

Ett annat ord av Paulus för oss att tänka på (Fil3:8–9):

Jag räknar allt som förlust, för jag har funnit det som är långt mer värt: kunskapen om Kristus Jesus, min Herre. För hans skull har jag förlorat allt och räknar det som skräp, för att vinna Kristus och bli funnen i honom.

Vi överlämnar ett nytt nummer av Bibel och Bekännelse till läsarna som hjälp att finna samma välsignelse. Numret innehåller Guds ord till tröst och förmaning, glimtar från sommaren som gått och aktuell information om kommande verksamhet.

Ola Österbacka

© DEPOSITPHOTOS

It stället för mig

Paulus säger inte att Kristus blivit en förbannelse för sin egen skull utan *i vårt ställe* (Gal 3:13). Det ligger alltså tonvikt på orden *i vårt ställe*. För Kristus är oskyldig då det är fråga om honom själv. Alltså borde han inte ha hängts upp på trä. Men eftersom varje rövare enligt lagen skulle korsfästas var också Kristus själv enligt Mose lag skyldig att korsfästas. Han iklädde sig en syndares och rövares person, och inte en endas utan alla syndares och rövares. För vi är syndare och rövare och därför värda död och evig fördömmelse.

Men Kristus tog på sig all vår synd och dog för den på korset. Därför måste han bli en rövare som Jesaja säger (Jes 53:12): *Han räknades bland förbrytare*. - - -

Johannes Döparen kallar honom Guds lamm (Joh 1:29). Själv är han visserligen oskyldig, eftersom han är Guds rena och obesmittade lamm. Men då han bär världens synder byts hans oskuld mot hela världens synder och skuld. *Alla de synder som jag, du och vi alla gjort och kommer att göra är*

Kristi egna synder, alldeles som om han själv hade gjort dem. Kort sagt, vår synd måste bli Kristi egen synd eller också måste vi förgås till evig tid. - - -

Men om han verkligen är Guds lamm som tar bort världens synd, som blivit en förbannelse för vår skull och klätts i våra synder, då blir det en nödvändig följd att vi inte genom vår kärlek kan rättfärdiggöras och ta bort synderna. För Gud har inte lagt våra synder på oss utan på Kristus, sin Son. Om de tas bort genom honom kan de inte tas bort genom oss. Detta intygar hela Skriften. Samma sak bekänner och ber vi i trosbekännelsen då vi säger: Jag tror på Jesus Kristus, Guds Son, som lidit, korsfästas och dött för vår skull.

Detta är den ljuvligaste av alla läror och den är överflödande av tröst. Den lär att Gud har ofattbar och översvallande barmhärtighet och kärlek till oss. Den betyder: Den barmhärtige Fadern såg oss förtryckas av lagen och hållas under förbannelsen utan möjlighet att befrias från dem. Då sände

han sin Son i världen, lade alla människors alla synder på honom och sade till honom: Var Petrus, förnekaren, var Paulus, förföljaren, hädaren och våldsverkaren, var David, äktenskapsbrytaren, var syndaren som åt äpplet i paradiset, var rövaren på korset. Med ett ord: var i din person alla människors synder och se sedan till att du betalar och gör rätt för dem!

Då kommer lagen och säger: Jag finner att denne syndare tar på sig alla människors synder och jag ser ingen synd någon annanstans än hos honom. Alltså ska han dö på korset.

Så angriper lagen honom och dödar honom. Då det skett är hela världen renad och försonad från alla synder. Därför är den också befriad från döden och från allt ont.

Men sedan synden och döden röjts ur vägen genom denna enda människa skulle Gud inte se något annat än bara renhet och rättfärdighet i hela världen, särskilt om världen trodde. Och även om vissa rester av synd blev kvar skulle Gud

ändå inte märka dem för solen Kristus. - - -

Som jag ofta sagt gäller det alltså att noga lära sig lärostycket om rättfärdiggörelsen. För i den innefattas alla andra trons artiklar. Om den bevaras, bevaras också de övriga. Då vi därför lär att människans blir rättfärdiggjord genom Kristus, att Kristus övervunnit synd, död och evig förbannelse, vittnar vi samtidigt om att han till sin natur är Gud. - - -

Så gjorde Kristus ett saligt byte med oss då han tog på sig vår syndiga person och gav oss sin oskyldiga och segrande person. Iklädda denna person befrias vi från lagens förbannelse, eftersom Kristus själv frivilligt blivit en förbannelse i vårt ställe. - - -

Om man vänder sig till förnuftet och ögonen, kommer man till ett annat resultat. Då ser man mycket anstötligt hos de fromma. Man ser att de inte sällan faller, att de syndar, är svaga i tron och

förfaller till vrede, avund och andra onda begär. Alltså är kyrkan inte helig?

Jag förnekar riktigheten i den slutsatsen. Om jag ser på mig själv eller på min nästa är den inte helig och kommer aldrig att bli det.

Men om jag ser på Kristus, som försonar och renar kyrkan, är den hel och hållen helig. För han har tagit bort hela världens synder. - - -

I den kristna erfarenheten finns både lagens och nådens tid. Lagens tid är den när lagen plågar och bedrövar mig och driver mig till syndakännedom, ja, ökar synden. Det är lagens rätta bruk som den kristne får känna av så länge han lever. Så hade Paulus fått *en tagg i köttet, en ängel från Satan som ska slå mig så att jag inte förhäver mig* (2 Kor 12:7).

Gärna skulle han i varje ögonblick velat känna glädje i samvetet, fröjd i hjärtat och en försmak av det eviga livet. Han skulle också gärna ha varit utan all oro i anden.

Därför önskade han att denna prövning skulle tas ifrån honom. Men det skedde inte utan att han fick höra av Herren: *Min nåd är nog för dig, för min kraft fullkomnas i svaghet* (2 Kor 12:9).

Nådens tid däremot är när hjärtat på nytt upprättas genom löftet om Guds oförtjänta barmhärtighet och säger: *Varför så bedrövad, min själ, varför så orolig i mig?* (Ps 42:6). Ser du ingenting annat än lag, synd, skräck, sorg, förtvivlan, död, helvete och djävul? Finns det inte också nåd, syndaförlåtelse, rättfärdighet, tröst, glädje, frid, liv, himmel? Finns inte Gud och Kristus? Min själ, sluta att oro mig! Vad betyder lag, synd och allt ont mot detta?

Hoppas på Gud, som inte skönade sin egen Son utan utlämnade honom till korsets död för dina synder!

(Ur Luthers Stora Galaterbrevskommentar i anslutning till Gal 3:13 och 3:27)

Mina älskade, jag uppmanar er som främlingar och gäster att hålla er borta från de köttsliga begärens som för krig mot själen. Uppför er väl bland hedningarna, så att de som anklagar er för att vara onda ser era goda gärningar och prisar Gud den dag han besöker dem. (1 Pet 2:11-12)

Käre Jesus, jag vet att du vill att jag ska leva i harmoni med orden när jag sjunger om din nåd. Ge mig insikt så jag ser när onda begär rasar mot min själ. Hjälp mig att kämpa emot så jag inte ger efter och lever själviskt som resten av världen. Jag hör inte hemma på den här planeten. Men jag är där

du vill att jag ska vara, på besök som en nådens och sanningens pilgrim. Jag ser i nyheterna hur du och de som tillhör dig blir kritiserade och jag vill göra allt jag kan för att tala om för dem hur fel de har. Hjälp mig leva med hög moral, i osjälvisk kärlek utan att döma. Jag vill klart och tydligt visa att ett liv som behagar Gud också innebär att välsigna människor, inte att anklaga dem. Jag vill att hedningar ska bli utmanade av vad de ser i mitt liv när de dömer dig och oss som tillhör dig. Jag vill att de ska se dig när de ser mig. Jesus, kom och lev genom din kyrka. Amen.

Pastor Don Patterson

Samtal med Gud

Bönen är hjärtats samtal med Gud. Det är egentligen ofattbart att Gud låter oss få komma inför honom precis som barn kommer till sin mamma och pappa för att tala om vad de behöver och önskar.

När Mose bad att få se Herrens härlighet fick han svaret: ”Mitt ansikte kan du inte få se, för ingen människa kan se mig och leva.” Men då Jesus levde på jorden som människa fick hans lärjungar, och också hans fiender, möta honom ansikte mot ansikte. Jesus är Gud. Gud har uppenbarat sig i Jesus. Men vi då? Jo, vi har fått se honom i Ordet, i Bibeln som berättar om honom.

Det är synden som gör att vi inte kan möta Gud och se honom i ansiktet. Men Jesus tog våra synder på sig och led och dog i vårt ställe på korset. I dopet klädde han på oss allt det som han är. Därför säger han på många ställen att vi får be i hans namn. Då kommer vi inte sådana vi är egentligen, utan då kommer vi som om det skulle vara Jesus själv som kommer inför Gud. Gud tar gärna emot Jesus och han tar också emot oss då vi kommer i Jesu namn.

Varför ska vi be?

1. Vi ber för att Gud vill det. I Luk 11 lär Jesus sina lärjungar be Fader vår. Det har han säkert lärt dem flera gånger och kanske inte alltid riktigt med samma ord. Han berättar en liknelse om en som kommer till sin vän mitt i natten och ber om att få låna bröd, för han har fått gäster och har inget att ställa fram. Och fast vännen först nekar så lånar han ut ändå, för att den som ber är så oförsämrat djärv, som SFB 2015 översätter. Och så lovar Jesus: *Be, och ni ska få.*

Sök, och ni ska finna. Bulta, och dörren ska öppnas för er.

2. Vi ber för att *vi behöver be.*

Bönen är trons frukt. Där tron finns, där finns bönen. Bönen är som att andas. Vi kan inte låta bli att andas om vi vill leva. Då vi har sett i Guds ord hur stora välgärningar han har gjort mot oss är det omöjligt att låta bli att reagera. Vi svarar Gud genom att vända oss till honom och tala med honom. Vi gör det genom att tacka, men också genom att berätta för honom hur vi har det och vad vi önskar. Bönen är den kristnes kraftkälla.

3. Vi ber för att *Gud har lovat höra oss.* I Ps 50:15 (”Guds telefonnummer”, han svarar alltid på det numret): *Ropa till mig på nödens dag. Jag ska rädda dig och du ska ära mig.*

Det här ska vi komma tillbaka till lite senare.

4. Gud påminner om *tryggheten* att vila i Guds hand och ger oss den *fullkomliga glädjen.*

Fil 4:6f: *Bekymra er inte för något, utan låt Gud få veta alla era önsknningar genom bön och åkallan med tacksägelse. Då ska Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och tankar i Kristus Jesus.*

Och i sitt avskedstal säger Jesus, Joh 15:7,11: *Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill och ni ska få det.*

... *Detta har jag sagt er för att er glädje ska bli fullkomlig.*

5. Ett sammanfattande syfte är att vi ska tacka och ära Gud. Gud vill inte höra våra böner för att vi själva ska få njuta och gotta oss i människors ära, utan för att han ska äras. Men när han blir ärad då kommer också vår

glädje att bli fullkomlig. Det är det rätta perspektivet på livet.

Hur och när ska vi be?

1. Joh 16:23f: *Vad ni ber Fadern om i mitt namn, det ska han ge er. Hittills har ni inte bätt om något i mitt namn. Be och ni ska få, så att er glädje blir fullkomlig.*

Joh 14:13f: *Och vad ni än ber om i mitt namn ska jag göra, för att Fadern ska bli förhärligad i Sonen. Om ni ber om något i mitt namn, ska jag göra det.*

En som bad i Jesu namn utan att han använde det som en formel var Daniel. I Dan 9:18 får vi modellen: *För det är inte på grund av vår rättfärdighet utan på grund av din stora barmhärtighet som vi kommer inför dig med våra böner.*

2. Vi ska be i *vår kammare.* När Jesus ville be gick han ofta undan. Han ville vara ensam. Stillhet inför Gud är viktig. Vi behöver en stilla stund för oss själva varje dag, gärna innan vi börjar dagen tillsammans med familjen eller går till jobbet.

Och vi behöver också den stilla stunden innan vi lägger oss på kvällen. Men vi behöver också andakten och bönen tillsammans i våra hem, med familjen.

3. *Förbönen.* Jesus bad för sig själv i Getsemane, men han bad mest för sina lärjungar. Han bad för dem och för oss. Så ska också vi be för varandra.

Här kan vi också tänka på att Jesus själv är vår förebedjare. I Joh 17 ber han för sina lärjungar och för alla som genom deras ord kommer till tro på honom, alltså också för oss.

4. Jesus bad tillsammans med sina lärjungar. Men det står ingensans att han bad tillsammans

med fariseerna och överstepräster-
terna. *Bönen är en gemenskap,*
som uttrycker en gemensam
tro. Därför ber vi inte tillsam-
mans med hedningar eller med
dem som har en annan tro än
vi. Bönen är ett uttryck för den
gemenskap som vi har med den
treenige Guden och med hans
folk. Vår gudstjänst är en plats
där bönen är en viktig del.

5. Hur går det om vi är så sjuka
eller så gamla att vi inte orkar
be? Också det har Gud ordnat
för att ge oss trygghet. Också
när vi är i ett sådant läge att vi
inte förmår be själva kan bönen
nå Gud. I Rom 8:26f står det:
*Så hjälper också Anden oss i vår
svaghet. Vi vet inte vad vi borde
be om, men Anden själv vädjar
för oss med suckar utan ord.
Och han som utforskar hjärtan
vet vad Anden menar, eftersom
Anden vädjar för de heliga så som
Gud vill.*

Vad får vi be om?

1. Det enkla svaret är: *allt*. Men
det finns ändå undantag. Vi
får inte be emot Guds vilja. I 2
Kor 6:14 står det: *Gå inte som
omaka par i ok med dem som
inte tror. Vad har rättfärdighet
med orättfärdighet att göra? Eller
vad har ljus gemensamt med
mörker? Vilken samstämmighet
har Kristus med Beliar? Eller vad
kan den som tror dela med den
som inte tror?*

Vi ser här att vi inte får be
om välsignelse över en falsk
gudstjänst. På samma sätt är
det också förbjudet att be Gud
om hjälp att bryta mot hans
bud.

2. Det som vi helt säkert får be om
är *andliga välsignelser*, för det
vill Gud ge oss. Luk 11:13: *Om
nu ni som är onda förstår att
ge goda gåvor till era barn, hur
mycket mer ska då inte er Far i*

*himlen ge den helige Ande åt dem
som ber honom?*

3. Vi vet inte vad som är Guds
vilja i jordiska ting, sådant som
han inte har gett befallningar
om eller förbjudit. Vi får då
lägga fram alla våra önskningar,
men tillfoga: *Ske din vilja*. Den
bönen är en sammanfattning av
alla goda böner.
4. Summering: Vi behöver inte
tillfoga *Ske din vilja* när vi ber
enligt Guds vilja så som han
har uttryckt den i sitt Ord. Och
vi får inte be *Ske din vilja* om
vi ber om sådant som han har
förbjudit i sina bud. Men i allt
annat ska vi lämna avgörandet
åt Gud. Då kommer vi till den
svåraste frågan:

Hör Gud alla böner?

Ett lätt och kort svar är, grundat på
klara bibelord: Ja, när vi ber i Jesu
namn.

I praktiken får vi ändå dela in
svaren i tre delar:

Ja: Gud vill ge oss det som
tjänar hans rike, som ger honom
äran, och som kan ge oss den full-
komliga glädjen i att vara Guds
barn.

Nej: Gud ger oss inte det som
inte är bra för oss, fast vi själva
skulle tycka det. Gud vet bättre.

Vänta: Vi vet inte när det är
lämpligt för Gud att ge oss svar på
våra böner. Ibland är vi otåliga och
vill ha svar genast. Också fast vi ber
och ber i årtal kanske Gud inte
verkar svara. Det är aldrig onödigt
att be, och vi lär oss av Jesu under-
visning att vi ska ha tålamod och
fortsätta att be. Bl.a. av den liknel-
sen jag redan nämnde i Luk 11.

Vi har också en viktig under-
visning i Luk 18, om änkan och
domaren. Den liknelsen berättade
Jesus för sina lärjungar för att visa
att de alltid ska be utan att tröttna.
Han talar om en änka som kom
till en domare gång på gång och

bönade och bad att han skulle
skaffa henne rätt. Och domaren
var en dålig domare. Han varken
fruktade Gud eller hade respekt för
människor, så det var sämsta tänk-
bara läge. Men ändå, säger Jesus,
ska han till sist ge änkan rätt, för
annars ”pinar hon till slut livet ur
mig med sitt springande”.

Och så fortsätter Jesus (v 7):
*Skulle då inte Gud skaffa rätt åt sina
utvalda som ropar till honom dag
och natt?*

Men sedan klagar han (v 8):
*Men ska Människosonen finna tron
på jorden när han kommer?*

Det är inte Gud det är fel på.
Felet finns nog hos oss. Vi har så
liten tro.

Hur ska vi då få mera tro? Jo,
genom att vara nära Jesus. Genom
att flitigt lyssna till honom i hans
Ord och vara med i gemenskapen
där hans ord predikas och där vi
samlas i bön, och vara med honom
i ständig bön i vårt dagliga arbete.

Vi ska påminna varandra om
alla rika löften om bönhörelse som
Jesus har gett oss. Vi har, utom
dem vi redan har tagit del av, också
ett starkt ställe i Jak 5:16: *Den
rättfärdiges bön har stor kraft och
verkan.*

Jakob motiverar det här med
Elias bön att det inte skulle regna,
och då regnade det inte. Sedan bad
han att det skulle regna, och så
gjorde det det. Och Jakob anvisar
oss också att vi ska be för dem som
är sjuka, och ger oss en konkret
föreskrift hur det ska göras. Det
ska vi också ta till oss och följa.

Låt oss till sist lyssna till Her-
rens ord genom aposteln Paulus i
Ef 3:20–21:

*Han som kan göra långt mycket
mer än allt vi ber om eller tänker
oss genom den kraft som verkar i oss,
hans är äran i församlingen och i
Kristus Jesus, genom alla generatio-
ner i evigheters evighet. Amen.*

Ola Österbacka

Martin Luther

I ORD OCH BILD

DEL 4

Munken och nunnan gifter sig

År 1525 gifte sig Katharina von Bora och Martin Luther och flyttade in i det gamla augustinerklostret i Wittenberg. Katharina organiserade hushållet, förvaldade pengarna och en bondgård, bedrev ett bryggeri och arrenderade en fiskodling. Martin Luther kallade henne gärna för "min herr Käthe" – ett uttryck för att hon ansågs som chef i huset.

Fredrik den Vise
1463-1525, kur-
furste i Sachsen
från 1486

Till Fredriks historiska förtjänst hör att han skyddade Martin Luther inför hotet om en kätteridom från Rom om han inte återkallade sin skrifter. Han säkrade bl a den fredlöse Luther fri lejd till riksdagen i Worms 1521 och lät föra honom till Wartburg undan en säker död. Med sin stilla gärning i bakgrunden bidrog Fredrik till att reformationen kunde spridas. Under bondekrigen var han motståndare till att bönderna dödades. Han ansåg att böndernas krav skulle uppfyllas. Fredrik den Vise dog 1525 och efterträddes av sin bror Johan den Ståndaktige.

Vid reformationen stod Luther inför den praktiska utmaningen att förse församlingarna med ett gudstjänstliv i enlighet med den nyfunna tron. Han tog sig verket an bland annat genom att skriva psalmer, vilket skedde på folkspråk, i detta fall tyska. Psalmerna blev ett sätt att förmedla evangeliet.

Den mest kända psalmen av Luther är "Vår Gud är oss en väldig borg". Luther skattade musiken mycket högt och skrev: "Näst efter teologin tillmäter jag musiken det högsta värdet och den största hedern." Han skrev sammanlagt 42 psalmer av vilka många sjungs ännu idag.

Bilden ovan är från religionssamtalen i Marburg 1-4 oktober 1529. Huvudaktörer vid detta möte var Martin Luther och den schweiziske reformaton Ulrich Zwingli. Detta möte visade sig få avgörande betydelse inte bara för det teologiska landskapet, utan också för det politiska. Lantgreven Filip av Hessen ville se en enad front mellan reformrörelserna. Denna önskan blev inte uppfylld emedan Luther och Zwingli inte kom överens i nattvardsfrågan. Zwingli ändrade instiftelseorden från "detta är" till "detta betecknar". Detta gick inte Luther med på utan skrev på bordsduken "detta är", dvs det är Kristi kropp och blod som vi får i nattvarden.

Ingvar Adriansson

LBK-läger på Hjälmargin 2017

I juli brukar Lutherska Bekännelsekyrkan ordna ungdomsläger och familjeläger under en vecka på Hjälmargin. Flera av vår församlings medlemmar brukar delta varje år, så även i år. Här får vi en glimt (texten är förkortad från den ursprungliga som finns i LBK:s upplaga). Hans Ahlskog och David Åkerlund höll två andakter var. På de följande sidorna återger vi en av dem.

Vår familj hade förmånen att bo i vår husvagn under en hel vecka på Hjälmargin i år. Mina döttrar Josefin och Emilia deltog på ungdomsläget under måndag till onsdag och på onsdagskvällen började familjeläget.

Som tonårsförälder så är det något helt annat att vara på Hjälmargin med tjejernas sena nätter än sena nätter på hemmaplan i Åkersberga. Hemma är jag orolig. Orolig för alkohol, droger och andra frestelser. På Hjälmargin kan jag slappna av och vara

helt trygg. De behöver ingen sluttid för kvällens lekar, lägereld mm. Jag vet att de har det bra och är trygga hela tiden. Det finns ingen alkohol, inga droger, inga sexuella trakasserier. De blir istället stärkta i sig själva att de är högt älskade av Gud, vår Herre. De blir stärkta av att få träffa ungdomar som är i samma situation som de själva. De är till vardags kristna i en värld full av kamrater som inte accepterar dem som de är, i en värld där de är ensamma som kristna. Hjälmargin ungdomsläger är, liksom årets övriga ungdomsläger, otroligt värdefullt! Stort tack till vår Herre! Tack även till Peter Öman och alla andra som gör det möjligt.

Temat för undervisningen på familjeläget var den lutherska reformationen som firar 500-års jubileum 2017. Vi fick del av flera föredrag om Luther med rubriker som: Luthers liv, Luthers katekeser, Rättfärdiggörelsen genom tron, Luther om lag och evangelium,

Nåden allena, tron allena, skriften allena. Vi fick även praktisk undervisning i "Att vittna om Kristus" och "Föräldrar och barn i Guds rike" av Don Patterson. Alla föredrag finns på hemsidan (<http://www.bekannelse.se/media/alla-inspelningar/>). Där finns också de fina morgon- och kvällsandakterna samt musikgudstjänsten.

Att vittna om Jesus är inte alltid så lätt. Vi blir ifrågasatta och ut-satta. Hjälmargin sommarläger ger oss ny kraft, styrka och mod genom Guds Ord och fin gemenskap.

Kom till honom, den levande stenen, förkastad av människor men utvald och dyrbar inför Gud. Och låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap som ska bära fram andliga offer som Gud tar emot med glädje genom Jesus Kristus. (1 Pet 2:4-5)

Magdalena Stare

Frågan och svaret

När Jesus kom till trakten av Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar: "Vem säger människorna att Människosonen är?" De svarade: "Vissa säger Johannes Döparen, andra Elia och andra Jeremia eller någon av profeterna." Han sade till dem: "Och ni? Vem säger ni att jag är?" Simon Petrus svarade: "Du är Messias, den levande Gudens Son."

Jesus sade till honom: "Salig är du, Simon, Jonas son, för det är inte kött och blod som har uppenbarat det för dig, utan min Far i himlen. Och jag säger dig: Du är Petrus, och på denna klippa ska jag bygga min församling, och helvetets portar ska inte få makt över den. Jag ska ge dig himmelrikets nycklar. Allt som du binder på jorden ska vara bundet i himlen, och allt som du löser på jorden ska vara löst i himlen." Sedan befällde han lärjungarna att inte berätta för någon att han var Messias. (Matt 16:13–20)

Vad synes dig om Kristus, vad är han väl för dig?

Så börjar en sång av Lina Sandell där hon går igenom olika föreställningar som vi människor kan ha om Jesus. I vår text ställer Jesus samma fråga till sina lärjungar: *Vem anser ni att Människosonen är?* Men först ställer han dem frågan vem folk i allmänhet anser att han är.

Svaren hörde vi i texten. Vissa säger Johannes Döparen, så bland andra Herodes Antipas. Andra tog fasta på profetian om Elias återkomst i Malaki och tänkte sig att den syftade på Messias. Men av andra ställen i Bibeln vet vi att det var en profetia om Johannes Döparen.

Andra åter trodde att Jesus var någon av de andra profeterna som hade återuppstått. Idel felaktiga föreställningar alltså. Folk i allmänhet trodde inte att Jesus var Messias, Guds Son.

Petrus och de andra lärjungarna hade däremot blivit övertygade om den saken. Jesus prisar Petrus salig för att han kände till det rätta svaret om Kristi person.

Hur kunde det komma sig att Petrus kände till svaret men inte folk i allmänhet? Var det för att Petrus var mer intelligent eller allmänbildad?

Nej, orsaken fanns inte hos Petrus. Jesus ger all ära åt Fadern som har uppenbarat för Petrus och de andra lärjungarna vem Jesus är. Lärjungarna hade vandrat omkring två år med Jesus och lyssnat till hans undervisning. De hade sett de tecken han gjorde. Visst hade också lärjungarna, precis som folk i allmänhet, ännu många falska föreställningar om Messias och Guds rike, men de trodde på honom och genom tron förstod de att han verkligen var Guds Messias.

Om vi tar frågan om vem Jesus är eller var med oss till vår tid, vilka

svar får vi då? När jag funderade på den här texten så tänkte jag att man kanske skulle göra en sådan undersökning. Vad säger människor idag om Jesus? Vem var han?

Det slog mig att kanske något redan har gjort det. Mycket riktigt, på Youtube hittade jag tiotals videoklipp där man gick runt på stan och frågade folk vad de tänkte om Jesus. De allra flesta var nog övertygade om det hade funnits en Jesus av Nasaret. Men väldigt få trodde att han var Guds Son, och de som gjorde det menade i regel något annat med termen än Bibeln gör. En del liknade Jesus vid Gandhi, många lyfte fram Jesu tolerans mot dom som skilde ur, Jesus förkunnade fred, han dömde inte o.s.v.

Vi kan konstatera att folk i allmänhet inte heller i vår tid känner Människosonen. Men de felaktiga svar man ger idag är inte de samma som man fick i undersökningar i Palestina för 2 000 år sedan.

Men, det är tankeväckande hur Jesus av Nasaret skiljer ur i världshistorien, hur hans identitet utmanar också vår tid. Vem var han egentligen?

Ingen kan säga att Jesus inte berör dem på något sätt, i alla fall ingen i västvärlden. Vår tideräkning räknas utgående från Jesu födelseår, visserligen något felaktigt, men i alla fall. Vi räknar inte utgående från Julius Caesars' eller Pompejus födelseår. Och tänk att världens mäktigaste människa vid tiden för Jesu födelse, kejsar Octavianus, eller Augustus, får tacka en enkel hantverkarson i en liten stad, Nasaret, i provinsen Syrien, för att vår tids människor ens vet att han har funnits. Samma gäller hela den herodianska släkten.

Pontius Pilatus hade varit fullständigt okänd om det inte hade varit för den man som han dömde till döden år omkring 33.

Vi kan också tänka på de andra romerska kejsare som har blivit kända på grund av deras hållning till Jesu efterföljare, till de kristna: Trajanus, Domitianus, Nero. Kristendomen har brett ut sig över hela världen och även om den i vår tid mest ter sig som en parodi eller tragedi, så anser de allra flesta forskarna att det är obestridligt att det har funnits en Jesus av Nasaret. Det är ett faktum. Och det trodde också nästan alla på Youtube-klippen.

Så vem var han egentligen, världshistoriens märkvärdigaste människa? Vart tog han vägen? Var finns hans grav? Var ligger hans kropp mumifierad?

Vi har verkligen anledning att inleda samtal med människor om Jesu person. Om inte annat så kanske han intresserar som den goda lärare han var. Där är han också den främste i världshistorien, även om endast få har fått nåden att förstå vad hans budskap egentligen var. Det förstod inte hans samtida heller, inte ens lärjungarna till att börja med. Och stora delar av kristenheten i dag fokuserar allt mer på allt annat än Bibelns och Jesu huvudbudskap: syndernas förlåtelse. Det är ju förstås dit vi vill komma med människor, att inte

bara få tillfälle att fråga vad de tror om Jesus av Nasaret utan också få berätta vad vi själva tror.

Vem är Jesus för mig och vad har han betytt för mig?

För att komma dit behöver vi fästa människors uppmärksamhet vi sådant som kan väcka deras intresse, t. ex. hur kristendomen genom sin lära om frälsning av nåd allena skiljer sig från alla andra religioner. Eller frågan om Jesu uppståndelse. Den var ju det centrala temat för apostlarnas predikan när de predikade för judarna och de judiska ledarna.

De visste ju egentligen att apostlarna talade sanning när de sa att den Jesus som blev korsfäst nu hade uppstått från de döda. De judiska ledarna visste att de själva inte hade stulit kroppen. Då kunde de ha plockat fram den. De visste nog också att lärjungarna inte heller hade kunnat göra det. Graven var ju bevakad. Och hade de nu på något konstigt sätt kunnat göra det, så måste de ju vara idioter som lät sig piskas och dödas på grund av en story som de visste var falsk.

Det är ju inte det samma som när självmordsbombare i vår tid dör för sin övertygelse. För dem handlar det om tro. Apostlarna skulle ha handlat mot bättre vetande om de hade stulit kroppen och samtidigt låtit sig piskas för att de påstod att han hade uppstått.

Också idag är det uppståndelsen från de döda som står i centrum. Samma frågeställningar duger ännu. Men vår tids människor vet inte allt som Kaifas, Hannas och de andra judiska ledarna visste om Jesus. Därför måste vi kristna igen dra människornas fokus till Jesus av Nasaret. Vem var han?

Får vi tillfälle att komma in på Jesu uppståndelse från de döda, så kan vi komma över till frågan: vem är han? Och kanske får vi tala om för dem vem han är för oss, att han är vår Frälsare och Herre och att vi

nästan inte orkar vänta på att för möta honom efter att våra dagar är slut här. Kanske får vi tillfälle att tala om det hopp vi äger, om det hemland vi längtar till. Om den herde som sköter om oss varje dag och som gör att vi trygga kan gå till vila varje kväll eftersom vi vet att vi oavsett om vi lever eller dör tillhör honom. Kanske får vi tillfälle att bjuda in till festmåltiden på Sions berg, den med feta rätter och klarat vin.

Men till denna fest kommer ingen som inte känner Jesus och som inte tror och förtröstar på att Jesus Kristus har utplånat alla synder. Det är till detta vi måste sträva när vi samtalar om Jesus med människorna och med varandra. Vi måste komma till evangelium om syndernas förlåtelse. Allt annat tal om Jesus är bara aptitretare. En sund evangelieförkunnelse är själva måltiden.

Ska människor kunna äta av livets bröd, det bröd som har kommit ned från himmelen, så måste det räckas dem i evangelium. Och det är vi, var och en, kallade att göra. Det är naturligtvis vi som känner Människosonen och vet vem han är som måste undervisa de andra om vem han verkligen är.

*Vad synes dig om Kristus?
Vi fråga än en gång,
ty på den frågan hänger själva livet.
Är han ditt allt i alla,
den enda, nya sång,
och är till liv ej annat namn dig givet,
då kan du svara stadigt,
trots otrons spott och hån:
Jag tror, att han är Kristus,
den levande Guds Son,
som frälsat mig från evig död och våda.*

Hans Ahlskog

Reformationen firades i Tyskland

Vart tredje år samlas alla kyrkor som tillhör Konfessionella Evangelisk-Lutherska Konferensen (KELK, på engelska CELC) till ett gemensamt möte. Detta år, då 500-årsminnet av den lutherska reformationen firas, hölls samlingsen i Grimma, Tyskland, med vår systerkyrka ELFK som värd. I dagarna deltog från vår församling Øyvind och Mirjam Edwardsen samt David och Marika Åkerlund. David delger här sina intryck (finns även på vår webbsida som ett blogginlägg).

Deltagare från alla 6 bebodda världsdelar var närvarande, ca 200 personer. Dessa dagar firades i det landet där reformationen startade för 500 år sedan och flera inslag påminde oss om det. Utflykten som ordnades på lördag tog oss rakt till det stället där Martin Luther spikade fast de 95 teserna på slottskyrkan i Wittenberg den 31 oktober år 1517. Men även hela programmet, föredragen, andakterna och avslutningsgudstjänsten påminde oss om reformationen. Trots allt är vi luteraner som står kvar i reformationens återupptäckta sanningar, där Sola fide, Sola gratia och Sola Scriptura alltid står lika aktuellt i centrum av allt vi gör.

Crescendot på dagarna blev den festliga avslutningsgudstjänsten där vi fick i god luthersk anda fira

en gudstjänst med traditionsenlig liturgi, kraftfull predikan och fick motta Herrens Heliga Nattvard i dess båda delar.

Många kära vänner har vi fått möta och och lära känna som både inspirerat och styrkt oss andligen. Det är alltid tungt att lämna kära vänner men det är ju bara för en liten tid som vi kristna tar farväl. Visst har tanken slagit mig flera gånger under dessa dagar i Grimma, att det vore gott att stanna tiden och få dröja kvar här en stund till, göra det här nu för evigt, men har ständigt störts av det faktumet att det finns ännu mera människor som inte skulle vara med mig då om allt skulle förbli vid detta. Kan jag leva med det? Kan du leva med det? Kan de leva med det?

Jag vet att vi inte kommer att ha skuld känslor eller sorger i himmelen över dem som vi inte fick med oss, med visst känns det olustigt att här och nu att tänka att någon från min närhet inte skulle vara med mig där. Jag vill och kan inte leva med den tanken, för det är det allra onödige och mest bortkastade som kunnat hända i så fall, för Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Kristus har försonat för alla människors alla synes och gett dem fribiljett till

himmelen till alla när Han led och dog i allas vårt ställe. Jesus säger: Jag är vägen, sanningen och livet, ingen kan komma till Fadern utom genom mig. Utan Jesus, ingen himmel.

Därför, styrkta av dagarna möter vi det kall som Herren kallat oss till, med bön om Hans ledning och kraft!

David Åkerlund

P.S. En inspelning från den avslutande gudstjänsten kan följas på Youtube. Bilden nedan är hämtad från inspelningen. Även det första föredraget, hållet av Holger Weiß, pastor i ELFK, finns att lyssna till. Gudstjänstlokalen var en gammal klosterkyrka som tillåtits förfalla under DDR-tiden och som numera främst består av väggarna (se omslagsbilden).

**Prenumerera på
VECKOBREVET
med information om
kommande helg och
gudstjänster i S:t Johannes
ev-luth församling!
<http://sanktjohannes.info>**

Ordet allena (sola scriptura)

Men ormen var listigare än alla markens djur som HERREN Gud hade gjort. Han sade till kvinnan: "Har Gud verkligen sagt att ni inte får äta av alla träd i lustgården?"
(1 Mos 3:1)

Vilken till synes barnslig, oskyldig och försynt fråga, men så skickligt och listigt riktad mot Guds Ords auktoritet. Syftet med frågan var att göra Guds Ord tvivelaktigt. *Har Gud verkligen sagt?* Nej, nej, nej, så kan det inte vara! Gud kan inte ha sagt något sådant!

Den giftiga pilen var riktad direkt mot Guds Ord. Olyckligtvis var Satan framgångsrik, och det är han fortfarande. Samma fråga ljuder vitt och brett också i vår tid. *Har Gud verkligen sagt?* Satan menade: Nej, nej, nej, Guds Ord kan man inte lita på!

Vi har sett och känt av den olyckliga följderna av detta i hela världen. Ovisshet, tvivel och otro har spritt sig över världen. Förvirringens djävulska eld brinner i hela kristenheten. Och Bibeln är världens mest kritiserade bok!

Både enkel och avancerad bibelkritik kommer även från teologiska fakulteter och ödelägger hjärtats tro hos nutida teologer, präster och kyrkoledare. Och detta har förvisso varit den gamle ormens strategi redan från början: att smussa undan Guds Ord och få bort det ur människors hjärtan genom samma gamla frestelse – *Har Gud verkligen sagt?*

Vi skulle alla lika förvirrat gå vilse och förlora hoppet om inte Gud kom till omedelbar hjälp. Herren gav genast medicin, botemedel, motgift mot vår dödliga otro. Redan i samma kapitel kom han med sitt evangelium. Redan

efter syndafallet talade han hoppets Ord. *Han ska krossa ditt huvud.*

Spring inte bort, göm dig inte! Lyssna i stället på rösten som är full av nåd! Ta emot Ordet! Gud vill ge dig hopp. Han vill återupp-
rätta dig.

Så har historien fortsatt sedan världens skapelse, och vi har blivit en del av den. I sin nåd söker Gud alltid efter oss, följer oss, kallar oss med sitt dyrbara Ord, sitt evangelium. Genom Ordet har han alltid sträckt sig mot oss. Gud sänder sitt Ord så länge världen står, till de mest avlägsna platser där vi bor. Han vill nå oss alla i jordens alla hörn.

Han har tack och lov kommit till oss. Våra döva öron har blivit helade, våra blinda ögon har öppnats och våra hårda hjärtan har förändrats genom hans mäktiga Ord. Det har skett genom Guds Ords återuppbyggande kraft när han genom hela Skriften säger: *Jag förlåter dig, jag frikänner dig, du är en ny skapelse i Kristus!*

I kraft av Ordet har vi gjorts till nya skapelser – Guds Ords skapelser. Av otroende av vi gjorts till troende. Av skeptiker har vi gjorts till bekännare så att hela vårt liv nu kretsar kring Guds Ord och så att vi fortsätter att erfara Guds Ords makt att göra under.

När jag tänkt på *sola scriptura* har jag frågat mig hur man så kort som möjligt ska uttrycka vad det betyder. Är det bara en yttre norm eller regel som vi har lärt oss? Eller är det någon slags evig lag som lagts på oss?

Nej, vi bör hellre säga att *sola scriptura* är Guds levande, nåderika, pålitliga Ord som har fångat våra hjärtan och sinnen så att vi har blivit Guds Ords beredvil-

liga, aktiva och engagerade efterföljare. Vi har verkligen hört det och blivit dragna till det. Och det är en mäktig erfarenhet för varje levande kristen: Ordet har fångat våra sinnen så att vi nu inte kan annat än vara bundna av det. Nu ser vi ingen annan väg än att följa Guds Ord. Våra hjärtan har tagits till fånga av hans Ord, av Kristus och hans Ande. Det är vårt *sola scriptura*, vår frivilliga bundenhet till Skriften.

Och är det inte samma sak vi lärt oss av reformationshistorien, den stora bekännelsehandlingen? När Luther var i allvarlig fara för sitt liv och pressades att ta tillbaka evangeliet om den rena nåden kom han med följande svar:

Om jag inte blir överbevisad av Skriftens Ord eller förnuftiga argument (för jag accepterar inte påvars och kyrkomötens auktoritet eftersom de motsäger varandra) så varken kan eller vill jag ta tillbaka. Mitt samvete är fångat av Guds Ord och det är varken rätt eller ofarligt att handla mot sitt samvete. Gud hjälpe mig. Amen.

Ser du? Luther kände sig helt säker och trygg endast med Skriften. Och det är vi också! Vi är bundna till Skriften. Vi kan helt enkelt inte göra på annat sätt. Bara där är vi säkra och trygga. Bara där är vi vissa om att Gud talar. Och bara där kan vi avfärda djävulens tvivel och frågor. För Gud har verkligen talat. Saken är klar.

Tro det! Amen.

Och Guds frid som övergår allt förstånd ska välsigna och bevara dig i den rätta tron till evigt liv!

Ugis Sildegs (Morgonbön vid CELC-konferensen i Grimma, Tyskland, 30 juni 2017)

Guds barn i en orolig värld

På eftermiddagen fredagen 7 april började många av oss se uppdateringar på Facebook från vänner i Stockholm, att de befann sig i säkerhet. En lastbil hade kapats och körts längs Drottninggatan och människor hade mejats ner. Både före och efter detta har vi hört om flera andra död i andra länder och vi är medvetna om att det bara är en tidsfråga innan någon försöker något liknande i Sverige igen.

Vi påminns förstås åter om att vi lever i en fallen värld. De enskilda våldshandlingarna som utförs är inte anomalier i en annars god värld. De är tvärtom symptom på att vi människor av naturen är främmande för Gud, att vi är Guds fiender. Det faktum att vi trots detta har så god ordning beror istället på att Gud håller tillbaka mycket av de onda krafterna. Samtidigt som vi påminns om synden i världen, inklusive i oss själva, så leder denna påminnelse också vidare om vi tar den på allvar. Vi behöver därför först ta synden på allvar och sedan gå vidare.

Vi vet att synden går betydligt djupare än till yttre handlingar som kan undvikas om man bara vill. Synden sitter i hjärtat, i viljan, och av naturen vill ingen människa underordna sig Guds lag. Vi behöver bara pröva oss själva inför Guds lag, så ser vi hur den gamla människan finns kvar och vill bryta mot Guds bud att älska och frukta Gud över allt och i allt förtrösta på Honom (och allt som följer på detta). Denna synd finns i alla människors hjärtan, även om vi som kristna nu också har en ny människa som älskar Gud och

vill göra Guds vilja. De som inte fötts av Gud lever däremot främmande för Gud. ”Tidigare levde ni i dem (era synder) på den här världens sätt och följde härskaren över luftens välde, den ande som nu är verksam i olydnadens barn.” (Ef 2:2)

När vi tar detta på allvar så leder det oss alltså vidare: Vi ser hur Gud i stor utsträckning håller tillbaka ondskan. Det är utifrån vetskapen att Gud faktiskt har all makt som vi vänder oss till Honom i bön.

”Först av allt uppmanar jag till bön, åkallan, förbön och tacksägelse för alla människor, för kungar och alla i ledande ställning, så att vi kan leva ett lugnt och stilla liv, på alla sätt gudfruktigt och värdigt. Detta är gott och rätt inför Gud, vår Frälsare, som vill att alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen.” (1 Tim 2:1–4)

Vi ber för de styrande, att de ska styra på ett vist sätt så att vi kan leva lugnt och i fred. Vår bön är också för våra medmänniskor, att de ska komma till tro.

De människor som utför terroråd är förstås ansvariga för sina handlingar, men vi vet också att de inte känner sanningen. De muslimska terroråden utförs utifrån föreställningen att det enda sättet att komma i rätt förhållande till Gud är genom Guds lag. Och vi kan förstå att en människa som ser sitt gudsförhållande utifrån lagen på något plan måste veta att hon inte når fram. Den som har självkänedom vet att det inte ens är nära att kunna nå fram till

vad Guds lag kräver när det gäller våra tankar, ord och gärningar. En muslim som inte känner evangeliet har fått lära sig att det finns ett säkert sätt att komma till paradiset: Att dö i strid för islam. Detta är en lögn som kan verka lockande när alternativet är lagens väg.

Dessa terroråd bör därför också bli en påminnelse om gåvan vi har som fått lära känna Kristus och evangeliet. Utan några egna gärningar har vi frid med Gud och evigt liv. Detta budskap är en dårskap för den opånyttfödda människan, men det är samtidigt en Guds kraft att föda människor till evigt liv. Så kunde den självrättfärdige Paulus omvändas, trots att han tidigare var en förföljare och våldsmän som i sin otro inte förstod vad han gjorde (1 Tim 1:13).

Det blir en påminnelse för oss att be för de människor som saknar evangelium; både sådana som söker komma i rätt förhållande till Gud genom sina egna gärningar och sådana som tror att allt ligger i människans hand. Vi får be Gud om hjälp att dela med oss av evangelium till dem som inte känner Gud. Och vi får be Gud påminna oss om att Han som har fött oss på nytt och gett oss evigt liv, Han håller allt i sin hand och Han har också våra liv i sin hand. Jesus har ju själv i Joh 10:28 sagt:

Jag ger dem evigt liv. De ska aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand.

Anders Nissen

Muslimer och kvinnor – och vi

En uppseendeväckande knivattack i Åbo den 18 augusti riktade sig mot kvinnor. Två kvinnor avled och sex skadades. Dessutom skadades två män som försökte gå emellan och skydda kvinnorna. Gärningsmannen var en ung marockan, som i skrivande stund inte har avslöjat sina motiv.

I Webbtidningen *Det goda samhället* skrev Mohamed Omar följande dag ett blogginlägg med rubriken ”Varför attackerar jihadisterna kvinnor?” Han tror att orsaken är att muslimska fundamentalister ser den obeslöjade och självständiga kvinnan som en symbol för den ”sataniska” västerländska kulturen. Han tar i inlägget fram flera vittnesbörd om hur muslimer reagerar negativt på det könsblandade sociala umgänget och de lättklädda kvinnorna.

En imam uppges ha sagt i en predikan att fäderna i församlingen är ansvariga om deras döttrar inte uppför sig islamiskt. Döttrarnas synder kommer att läggas på fäderna.

En annan imam sa i en föreläsning att flickor måste täcka sig för att inte väcka mannens lust. Och männen måste vakta på sina kvinnor. Kvinnorna jämförs med choklad: ”De som är insvepta i papper ska man ta, de som ligger utan förpackning tar flugorna.”

Utan att gå in på de politiska problem som denna inställning medför kan vi fråga oss: hur ska vi som kristna förhålla oss? Vad borde kvinnorna tänka på?

Vi vet att klädmotet ofta främjar erotiska begär. En flicka vill gärna känna sig attraktiv, men vet kanske inte att utmanande klädsel väcker sexuell begärelse hos pojkar. För sådana som kommer från muslimska länder kan det som för oss är helt vardagligt upplevas som inbjudan till sexuella kontakter och lösaktighet.

Det är särskilt i situationer när alkoholen är med och den vanliga känsligheten avtrubbas

som farorna är på lur. Det har diskuterats om en kvinna som druckit sig full och också är utmanande klädd kan sägas vara medskyldig till en våldtäkt. Nej, sägs det med eftertryck. Det är alltid mannens fel om han faller för sina lustar och gör ett övergrepp.

Visst är det mannens skyldighet att hålla sig till lagen, för att inte säga Guds bud. Men som kristna har vi ett ansvar att inte utsätta en medmänniska för frestelser.

Paulus skriver (Rom 12:2):

Anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av ert sinne så att ni kan pröva vad som är Guds vilja: det som är gott och fullkomligt och behagar honom.

I den situation vi har i våra västliga länder i dag kan vi begrunda den undervisning som vi har i 1 Pet 4. Med hänvisning till Kristi lidande uppmanar Petrus oss att beväpna oss med samma sinne – notera ordet *beväpna*. Vi lever i en strid mot onskans andemakter. Han säger att den som har fått lida till kroppen *inte längre lever efter människors begär utan efter Guds vilja*. Och han fortsätter:

Länge nog har ni levt som hedningarna vill – i orgier, begär, fylleri, supkalas, vilda fester och förbjudna avgudakulter. Därför blir de förvånade och hånar er när ni inte längre följer med och kastar er ut i samma ström av utsävningar.

Blir världens människor förvånade över att vi kristna lever annorlunda? Eller har vi anpassat oss så till tidens seder att vi smälter in i deras orgier?

Om det syns i våra liv att vi följer Jesus blir kanske också muslimer förvånade. Då är det också lättare att vittna för dem om hans kärlek. Då blir följden att *Gud i allt blir ärad genom Jesus Kristus*.

Ola Österbacka

LOGOS FÖRLAG

ger ut egna böcker och representerar Biblicums förlag i Finland:

<http://sanktjohannes.info/logos-forlag>

NOTERAT

Två svenska barnmorskor har som bekant nekats anställning inom svensk sjukvård eftersom de av samvetsskäl inte vill medverka till aborter. Efter att ha förlorat både i tingsrätt och arbetsdomstol har deras ärende nu gått vidare till Europadomstolen. En tänkvärd insändare publicerades i Södermanlands Nyheter 2016-11-09:

Nyligen mötte jag en kvinna som strålande berättade att hon var utbildad barnmorska i sitt hemland. Hon önskade att arbeta i Sverige när hon väl lärt sig språket. Jag hade inte hjärta att förklara för henne att det var omöjligt om hon inte samtidigt kunde tänka sig att medverka vid aborter.

Efter barnmorskedomen i tingsrätten har jag förstått:

1. I vårt landsting får vi inte ha uppfattningen att livet börjar vid befruktningsogonblicket och därför kan ha betänkligheter att medverka vid aborter.
2. Att samvete inte är en tillgång utan en belastning.
3. Att all påkostad preventivmedelsrådgivning har haft långt ifrån önskad effekt.
4. Att ett ofött barn absolut inte har rätt till sin egen kropp.
5. Att samvetsömma inte gör sig besvär att välja önskad utbildning.
6. Att våra landsting inte kan organisera arbetet som i Norge, dit barnmorskorna flytt för att arbeta.
7. Att man trots brist avvisar kunnig personal.
8. Att du som diskriminerad måste betala rättegångskostnaderna.

Uppochnedvända världen/värden

Den lutherska reformationen 500 år

En dag kring den lutherska bekännelsen

Plats: Lepplax bykyrka

Tid: Lördagen den 28 oktober 2017

Program (notera ändringar från förra numret):

- 10.00 Gudstjänst i gammal stil, David Åkerlund
- 11.15 Rättfärdiggörelsen och nådemedlen, Øyvind Edvardsen
- 12.15 Lunch
- 13.15 Samtal och sång
- 14.00 Luthers bibelsyn, Hans Ahlskog
- 15.00 Kaffepaus
- 15.45 Reformationen under hot. Tiden efter Luther fram till Konkordieformeln 1577. Ola Österbacka

ca 16.30 Dagen avslutas

Översättning/tolkning till finska.

På söndagen firar vi reformationsdagen med gudstjänster i Lepplax (12.00) och Vasa (11.00, tillsammans med SLT).

Viktig bok för alla som älskar vårt lutherska arv:

Rättfärdiggörelsen genom tron

– Luthers upptäckt av det villkorslösa evangeliet

Red. Seth Erlandsson

128 sidor

Pris 15 €

Beställ från Logos förlag eller från

Biblicums bokförlag,

<https://forlag.biblicum.se>

Verksamhet i Lepplax och Vasa

Från oktober kommer gudstjänsterna att i regel hållas enligt följande:

Lepplax bykyrka alla söndagar utom första söndagen i månaden kl 12.00. Andra och fjärde söndagen i månaden HHN kl 11.15, söndagsskola under predikan. Övriga söndagar kort bibelstudium efter gudstjänsten.

Vasa, Settlementcentrum första och tredje söndagen i månaden kl 11.00. Första söndagen HHN 10.15 (obs. novembergudstjänsten hålls 4.11, Alla helgons dag).

Kontrollera programändringar och detaljinformation i webbkalendern. Annonsering en gång per månad i ÖT (Lepplax) och inför varje gudstjänst i Vaasan Ikkuna (Vasa).

Info om direktsändningar:

<http://sanktjohannes.info/media/stjdirekt/>

Kan vi tro på Guds kärlek?

Guds kärlek . . . vare med er alla. (2 Kor 13:13)

HON TRODDE PÅ GUDS KÄRLEK . . . ända tills hennes föräldrar omkom i en bilolycka på julafton. Han trodde på Guds kärlek . . . tills han såg cancern förstöra hans frus unga kropp. De trodde på Guds kärlek . . . tills läraren övertygade dem om att Gud inte finns.

Tror du på Guds kärlek?

Visst. Men ibland är du *inte* så säker. Som till exempel när diskuterandet aldrig tar slut. Eller när livet är fantastiskt och så säger plötsligt chefen: ”Tyvärr måste vi säga upp dig.” Eller när du har bett och bett och ändå inte fått det du ville.

Skapelsen förkunnar vitt och brett om Guds vishet, makt och härlighet. Men hans kärlek? Död och motgångar finns ju överallt!

Korintierna hade förlorat Faderns kärlek ur sikte. De stred mot varandra. De levde sina liv i synd.

När du inte längre kan se Guds kärlek är din egenkärlek allt du har kvar. Du kan bara leva för dig själv. Sedan dör du och får det rättmätiga straffet för att du inte har älskat Gud.

Men kan du älska en Gud som tillåter så mycket smärta här i livet?

Det här livet är inte allt vi känner till. Vi känner till nåden från vår Herre Jesus Kristus.

Vi ser Gud Faderns kärlek i hans egen Sons död när han tog fullt ansvar för vår synd och vad den förde med sig. *Gud visar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare* (Rom 5:8). *Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud, utan att han har älskat oss och sänt sin Son till försoning för våra synder* (1 Joh 4:10). Och glöm aldrig: *Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv* (Joh 3:16).

Vill du veta att Gud älskar dig? Se inte på den här världen. Den är vacker ibland, men synden har smittat alla människor och påverkat allting. Se på Guds Ord. Se på ären efter spikarna i Guds Sons händer. Fadern som älskade dig nog för att låta sin ende Son bli plågad på korset för dig känner förnyad kärlek till dig i sitt hjärta och verkar i allt för ditt eviga bästa. Tänk vilken välsignelse det är att Fadern älskar dig så mycket!

Fader i himlen, förlåt att jag älskar dig så lite. Låt mig förstå hur mycket du älskar mig i Jesus så att kärleken flödar över i mitt hjärta och liv. Amen.

Ur Meditations